

Forfatter: Laub, Hardenack Otto Conrad

Titel: BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1873-12-09)

Citation: Laub, Hardenack Otto Conrad: "BREV TIL: Martensen, Hans Lassen FRA: Laub, Hardenack Otto Conrad (1873-12-09)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 317. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020122.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Laub til Martensen
Viborg, 9. December 1873

— — — De har i Deres Brev -- mindet mig om Mynster og de Faa, som stode sammen med s. 318ham, da Grundloven blev til. Der vil nok komme en Tid, da de igjen ville blive nævnede, men den er endnu ikke kommen, og hvormeget Adskillige af dem, som dengang stode meest paa den modsatte Side, nu føle Trykket og stemme sig imod, hvad der vil yderligere i samme Retning, ville de dog vel have for svært ved at erkjende det, de dengang hjalp frem, som forfeilet. Imod, hvad de betragte som en Udskeielse, Misbrug af den Alle tilkommende Frihed, have de dog intet Andet at stille end et moralsk „bør,“ — om de formaae at hjælpe det til sin Ret.

Den Maade, hvorpaa Fenger gjentagende taler om sit Forhold i „Katechismussagen,“ er mig svær at forstaae, og jeg kan ikke forene den med, hvad man ellers veed om hans retskafne Character, uden ved at ansee ham for i den Grad bunden i den grundtvigske Tankegang, at han ikke engang forstaaer, at der kan være en anden Forstaaelse af Luthers Ord i Katechismus end hans egen: ellers maatte han dog indrømme, at hans Hensigt, at gjøre Luthers Ord tydeligere, tillige er gaaet ud paa at aabne en Indgang for, hvad han betragter som den eneste mulige Mening, men som er hos Luther efter hans Betragtning saa uheldigt udtrykt, at Andre deri have kunnet finde en stærkt afvigende Mening.-.

Da det ikke er sandsynligt, at jeg vil komme til at skrive til Dem igjen førend Juul, saa slutter jeg med det Ønske, at Gud vil give os Begge med alle Vore paa begge Sider den rette, varige Glæde, og lade ogsaa vort Venskab komme ind under denne Velsignelse.- - -

Deres hjerteligt hengivne O. Laub.